

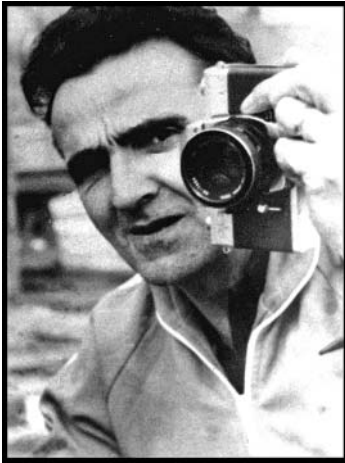

In memoriam

„Szigetvár lelkiismerete”, Pálfy Cézár Alajos emlékezete

1927. augusztus 13-án Szigetváron született. Már keresztnéve megválasztása is különleges volt: nehezen, császármetszéssel jött a világra, ezért a kor szokása szerint a Cézár nevet kapta. Másik nevét a szülést levezető Rosenberg Alajos kórházigazgatótól örökölte, aki aztán minden születésnapján meg is jutalmazta egy kis zsebpénzzel. Az egyházi anyakönyvezéskor édesapja után a Károly nevet adták neki, így a legtöbben Karcsinak szólították a családban és a városban is.

A helytörténettel való foglalkozása már 6–8 éves korában kezdődött: Salamon Béla patikus, a Zrínyi Miklós Múzeum Egyesület vezetője mellé szegődve gyűjtötte a régi ágyúgolyókat, használati tárgyakat. Polgári iskolai tanulmányai felkeltették benne a művészetek iránti érdeklődést is, még a szobrászkodással is megpróbálkozott. Különböző beosztásokban 1952-től 1989-ig, nyugdíjba vonulásáig a Szigetvári Konzervgyárban dolgozott, miközben önműveléssel állandóan gyarapította tudását, s folyamatosan végzett honismereti tevékenységet.

Pálfy Cézár Alajos

Szulejmán szultán sírhelyét feltáró ásátások, a régészek az általa, az 1960-as években az akkori ásátásokról készített felvételekre (is) támaszkodhattak. 1996-ban Lantos Miklóssal és Pinczehelyi Józseffel volt közös kiállítása. 2001 októberében Csíkszentdomokoson, 2001 decemberében pedig Drávafokon nyílt önálló tárlata. Utolsó kiállítását 2017. szeptember 8-án nyitották meg a Szigetvári Vigadó Kulturális Központban.

Pálfy Cézár alapító tagja volt az 1959-ben Molnár Imre gimnáziumi tanár által létrehozott Szigetvári Várbaráti Körnek. A várostrom és a Zrínyi család története levéltári kutatásainak is cselekvő részese volt. Odafigyelt mindenre, ami a történelmi múlttal kapcsolatos.

Nem véletlen, hogy a fényképezés és annak technikai kivitelezése volt a legnagyobb szenvedélye. Azt tartotta, hogy a jelen és az utókor számára minden értéket meg kell örökíteni. A konzervgyárban fotósakkört vezetett és szakreferensként segítette a járásban működő szakkörök munkáját. A városban történt eseményeket, építészeti emlékeket több évtizeden át fényképezte. A fotóiból készült diasorozatok TIT-előadásokon és a várban működő múzeumiskola foglalkozásain kerültek felhasználásra. Az 1960–1970-es években a Zselicben végzett kutatásoknak aktív részesévé vált. A Patapoklosiban helyreállított népi műemlék parasztházban *Zselici tájak, zselici emberek* című állandó kiállítása ma is látható. Amikor Makovecz Imre megtekintette a házat, a következő szavakkal fordult Pálfy Cézárhoz: „*Világhírű ember vagy, már életedben van emlékszobád.*” Önzetlenül segítette Kováts Valéria régész-muzeológus munkáját is. Amikor a 2010-es években megkezdődtek a

Így került kapcsolatba a Franciaországban élő Konrád Ignác festőművésszel, illetve annak leányával, Hildával. Konrád Ignác rengeteg Zrínyihez és a szigetvári vár ostromához kapcsolódó képet is festett. Pálffy Cézár lassanként a magyarországi hagyaték gondozójává, Konrád Hilda „nagykövetévé” vált. 1991-ben a vár dzsámijában dr. Andrásfalvy Bertalan miniszterként nyitotta meg azt a kiállítást, amelyen Konrád Ignác Zrínyi-sorozatának 28 eredeti képe és tanára, Muszély Ágoston (egykori szigetvári polgári iskolai tanár) képei kerültek bemutatásra. 2001-ben a Szigetvári Vigadóban életműkiállítást rendezett. A művész szülőfalujában 2005-ben szülőházán emléktábla került elhelyezésre, a házban emlékszobát rendezett be Pálffy Cézár irányításával a község, a helyi általános iskola pedig felvette Konrád Ignác nevét. A Duna Televízió két filmet is készített: *A lovak festője* és a *Szigeti veszedelem* címmel Konrád Ignác képeiről, a filmekben szakértőként szerepelt Pálffy Cézár neve.

Szenvedélyes bélyeggyűjtő volt, s Szigetvárról készült szinte teljes képeslapgyűjteményt tudhatott magáénak. Munkájáról számtalan publikáció jelent meg, s ő maga is rendszeresen írt a *Szigetvári Polgár* című helyi lapba. Nem véletlenül mondta róla Kovács Sándor Iván professor: „Ő Szigetvár lelkiismerete.” A Magyar Irodalomtörténeti Társaság 2006-ban *Toldy-díjjal* tüntette ki, 2013-ban pedig Szigetvár *díszpolgára* lett.

Érdeklődését a város és a köz ügyei iránt idős korában is megőrizte. Hősiesen küzdött súlyos betegségével, miközben szerető család vette körül: felesége, két gyermeke, négy unokája és még egy dédunoka is. 92 éves korában hunyt el, szeretett városának lakói 2019. december 18-án a Szent Rókus-plébániatemplomban gyászmise keretében köszöntek el a kiváló helytörténésztől.

Pálffy Cézár Alajos hazaszeretete és lokálpatriotizmusa egész életének része volt. Szigetvár iránti szeretete konkrét cselekvések sokaságában öltött testet. Városunk történelmének egyik legjobb ismerője volt, tárgyi-szellemi hagyatéka a várostörténet fontos részét képezi.

Kolics Pál

Elhunyt Szőnyi Erzsébet.

(Budapest, 1924. április 25.–Budapest, 2019. december 28.)

Megrendüléssel hallottam a haláláról szóló hírt, bár tudtam, eljön ez a pillanat: közelgett a 96. évéhez. Keze alatt nőttem fel a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Középiskolai Ének- és Karvezetőképző Tanszakán. A felvételi vizsgámon legendás híru tanárok ültek, s ő mint tanszékvezető szigorúan, de biztatóan nézett rám. Később szolfézs módszertant tanultam nála – indexem őrzi az aláírását és az akkor fontosnak tűnő jelest. Akadémiai éveim során – sőt, a későbbiekben is – éreztem, hogy jóindulattal figyelni tevékenységemet. Színvonalas munkát, alapos felkészültséget, komolyságot, fegyelmet és összeszedettséget várt el növendékeitől. Megfontolt, határozott, kiegyensúlyozott véleményére minden esetben lehetett számítani. Közismert karnagyok, zeneszerzők, zenetudósok beszámolóí szerint a kor egyik legavatottabb zenepedagógusa volt.

Budapesten született 1924. április 25-én. Egyetlen gyermekként, művészetkedvelő családban nevelkedett. Édesapja, Szőnyi Jenő banktisztviselő volt, de szabadidejében szívesen rajzolt, festett, szép hangja volt, és gyakran énekelt otthon a bolgár származású édes-